

Rozważania Biblijne

– Niedziela Palmowa –

Ewangelia według Marka 15, 15-19

Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie. Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać: «Witaj, Królu Żydowski!» Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i przyklękając oddawali Mu hołd.

Drugie czytanie - z listu do Filipian 2, 6-11

On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca.

- Paweł prawdopodobnie cytuje tu słowa istniejącego w jego czasach hymnu, śpiewanego w czasie liturgii.

« On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. »

- Pierwsi chrześcijanie w czasach prześladowań, gdy wielu z nich krzyżowano, często medytowali na temat Sługi Bożego, opisanego przez proroka Izajasza.
- Słowa « *On istniejąc w postaci Bożej...* » oznacza « to właśnie dlatego, że On istnieje w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności... ».

« Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię »

- Dla Pawła oczywiste jest, że każdy dar Boży jest bezinteresowny. Łaski i dary Boga nie są nagrodą za coś... Jego odwiecznym planem jest uczynić człowieka szczęśliwym, pomóc mu żyć w Jego bliskości...
- Jezus całkowicie otwiera się na dar Ojca i przyjmuje go z pokorą i miłością, niczego Mu nie odmawia, ufa Mu bezgranicznie... i niczego się nie domaga... całkowicie przyjmuje dar Ojca i to Go wywyższa...
- « *darował Mu imię ponad wszelkie imię* » znaczy : »darował mu imię « Pana ». W Starym Testamencie oznaczało to samego Boga. Powiedzenie, że Jezus jest Panem wyrażało, że jest Bogiem.

« aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca. »

- Jest to nawiązanie do słów proroka Izajasza :
* « *Tak, przede Mną się zegnają wszelkie kolana, wszelki język na Mnie przysięgać będzie, mówiąc: "Jedynie u Pana jest sprawiedliwość i moc".* (Iz 45, 23-24)
- Chwała Boża jest manifestacją Jego nieskończonej Miłości. Patrząc na Jezusa zgodzającego się umrzeć za nas, by pokazać jak daleko sięga Miłość Boga... możemy powtórzyć za setnikami : «*Prawdziwie, Ten był Synem Bożym*» (Mt 27,54) bo Bóg jest Miłością !

Ewangelia według Marka 15, 1-39

Zaraz wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. Piłat zapytał Go: «Czy Ty jesteś królem żydowskim?» Odpowiedział mu: «Tak, Ja nim jestem». Arcykapłani zaś oskarżali Go o wiele rzeczy. Piłat ponownie Go zapytał: «Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają». Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak że Piłat się dziwił. Na każde zaś święto miał zwyczaj uwalniać im jednego więźnia, którego żądali. A był tam jeden, zwany Barabaszem, uwięziony z buntownikami, którzy w rozruchu popełnili zabójstwo. Tłum przyszedł i zaczął domagać się tego, co zawsze im czynił. Piłat im odpowiedział: «Jeśli chcecie, uwolnię wam Króla Żydowskiego?» Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez zawiść. Lecz arcykapłani podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasa. Piłat ponownie ich zapytał: «Cóż więc mam uczynić z tym, którego nazywacie Królem Żydowskim?» Odpowiedzieli mu krzykiem: «Ukrzyżuj Go!» Piłat odparł: «Cóż więc złego uczynił?» Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli: «Ukrzyżuj Go!» Wtedy Piłat, chcąc zadowolić tłum, uwolnił Barabasa, Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie. Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium, i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać: «Witaj, Królu Żydowski!» Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i przyklękając oddawali Mu hołd. A gdy Go wyszadzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty. Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufusa, który wracając z pola właśnie przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przeprowadzili Go na miejsce Golgota, to znaczy miejsce Czaszki. Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać. A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: «Król Żydowski». Razem z Nim ukrzyżowali dwóch złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Tak wypełniło się słowo Pisma: W poczet złoczyńców został zaliczony. Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrząsali głowami, mówiąc: «Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejź z krzyża i wybaw samego siebie!» Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili: «Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli». Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani. A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lema sabachthani», to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili: «Patrz, woła Eliasza». Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc: «Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć [z krzyża]». Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha. A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje, z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: «Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym»

- To, co jest wyjątkowe, występujące tylko w Ewangelii Marka, to podkreślenie samotności i milczenia Jezusa.

Samotność Jezusa.

- Po tym, jak Piotr się Go zaparł, nikt z bliskich nie pojawia się przy Jezusie aż do ukrzyżowania, w opisie Marka.

Milczenie Jezusa

- Jezus wypowiada tylko kilka słów w czasie swego procesu, co bardzo dziwi Pilata : *« Piłat ponownie Go zapytał: «Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają». Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak że Piłat się dziwił. » (w.4-5)*
- A widać już na krzyżu, Jezus mówi tylko jedno zdanie : *« Eloi, Eloi, lema sabachthani»*...nawiązuje ono do słów śpiewanego dziś psalmu dwudziestego drugiego, które w żadnym wypadku nie wyrażają zlamania ani zwątpienia !
- Jezus, w którym Jego uczniowie i wielu innych, rozpoznali Mesjasza czyli króla Izraela i wyzwoliciela, skazany na śmierć, nie broni się... Dopiero po Jego Zmartwychwstaniu, uczniowie zrozumieli do końca, Kim jest.

W czytany dziś fragmencie, Ewangelista Marek, podkreśla **dwa aspekty misterium Jezusa :**

1. Mesjasza – Króla :

- Pierwsze słowa Pilata do związanego Jezusa to :*«Czy Ty jesteś królem żydowskim?»*. Jezus odpowiada : *«Tak, Ja nim jestem»*.
- W czytany dziś fragmencie, Pilat jeszcze dwa wyrazi się o Jezusie jako o królu :
 - * *« Piłat im odpowiedział: «Jeśli chcecie, uwolnię wam Króla Żydowskiego?» (w.9)*
 - * *« Piłat ponownie ich zapytał: «Cóż więc mam uczynić z tym, którego nazywacie Królem Żydowskim?» (w.12)*
- Królem nazywają Go także żołnierze rzymscy, wysmiewając się : *« I zaczęli Go pozdrawiać: «Witaj, Królu Żydowski!» (w.18)*
- Tabliczka, która zamieszczono na krzyżu, miała *« napis z podaniem Jego winy, tak ułożony: «Król Żydowski». (w. 26)*
- Arcykapłani i uczeni w Pismie, drwili mówiąc : *«Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zjedzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli». (w. 32-33)*

2. Mesjasza- Kapłana

« Zaraz wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. »

- Marek podkreśla, że to arcykapłani odegrali główną rolę w skazaniu Jezusa na śmierć. To oni przyprowadzają Go do Pilata i « *oskarżali Go o wiele rzeczy* » (w.3). Chwile później to oni « *podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasa.* » (w.11)
- Pilat zrozumiał ich zamiary : « *Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez zawiść.* » (w.10) Ta zawiść jest wyrazem ich zazdrości, wypływającej z przekonania, że Jezus daje zwodniczą nadzieję ludziom.

« Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia włożyli Mu na głowę. (...) A gdy Go wyszydzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego własne Jego szaty. » (w.17-20)

- Tylko Marek i Jan wspominają w swych Ewangeliach o purpurowych szatach Jezusa. W tamtych czasach, takie szaty nosili wyłącznie kapłani żydowscy i królowie Izraela... tymczasem oni nie rozpoznali Mesjasza w Jezusie. To z ust poganina, usłyszano pierwsze wyznanie wiary : « *Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł: «Prawdziwie, ten człowiek był Synem Bożym».* (w.39)

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- 📍 **Polska Misja Katolicka w Strasburgu**
- 📍 **ks. Ryszard Górski**
- 📍 **Parafia Notre Dame de Lourdes**

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ **+33 3 88 32 31 60**